

Tøkk

Hjartaliga takka við øllum tykkum, sum sýndu okkum samkenslu, tá okkara kæra kona, mamma, ver-mamma og omma

JÓHANNA MARIA HENTZE
Tórshavn

doyði og varð jarðað.

Tøkk fyri forbøn, blómur, kransar, brøv, telefon-uppringingar og peningagávu til tey yngru børnini. Tøkk til tykkum mongu, sum á ein og annan hátt vitjaðu og hjálptu okkum undir sjúkraleguni og jarð-arferðini.

Eisini ein tøkk til tann stóra skara, sum fylgdi henni til hennara seinasta hvíldarstað, úr Kristnastovu, sum tóku ímóti okkum á flogvøllinum, og úr Eben-ezer.

Ein serlig tøkk til tykkum í Kristnastovu, starvsfólk á Atlantsflog, Ebenezer og á Skúlaheiminum.

Hjartans tøkk øll somul.

Familjunnar vegna

Petur og børnini

FM í klingruvarpi og spjótcasti

Í dag verður skipað verður fyri Føroya-meistaraskapi í klingru-varpi og spjótcasti á kastivøllinum við Eysturskúlan í Tórshavn. Kappingin í klingru-varpi byrjar kl. 14.00, meðan spjótcast kappingin byrjar kl. 15.00. Kappast verður bæði hjá monnum og kvinnum.

Seinastu ferð skipað var fyri FM í klingru-varpi var 4 august í 1990. Tá var kappast inni á Svagaskari og vann Heri Ziska sítt fyrsta meistaradag í tað ferðina. Tá kastaði hann klingruna 36,38 metrar, ella góðar 11 metrar styttri enn á Gotlandi. Um umstøðurnar eru til

vildar, kann tað verða at Heri tveitir klingruna longur enn hann gjørdi á Gotlandi og møguliga setur nýtt føroyskt met.

Undanfarin ár hevur verið kasta spjót á Fræls-inum, men í ár fer henda grein eisini at fara fram á nýggja kastivøllinum við Eysturskúlan. Hóast lut-tøkan undanfarin ár hevur verið góð so verða vant-andi enn fleiri luttakarar hjá bæði monnum og kvinnum.

Møguleiki er hjá øllum at luttaka bæði teimum, sum hava vant nógv og teimum sum ongantið hava roynt hesar greinar áður. Einasta krav er at mótt verður hálvan tíma undan kappingin.

Egill venja kollfirðingar

Egill Steintórsson skal næsta kappingarár venja KÍF.

Hann skal hava á-byrgdina av besta hond-bóltsliðinum í felagnum umframt unglingarnar.

KÍF og Egill hava gjørt sáttmála.

Egill er í lótni fót-

bóltsvenjari hjá TB. Hann er kendur sum fót-bóltsleikari, men hann hevur eisini verið nógv við í hondbólti.

Egill er ættadur úr Ís-landi, men hevur búð í Føroyum nógvu seinastu árin.

Svimja í Moskva

Bogi Lenvig og Krist-offur Hentze luttaka í hesum døgum í europa-meistarakapping fyri juniorar í svimjing.

Kappingin er í russ-iska høvuðsstaðnum Moskva.

Millum 30 og 40 lond eru við í kappingini, og vanliga eru einir 400

svimjarar við. Kapping-in er á sera høgum støði. Teir báðir føroysku svimjararnir byrjaðu kappingarnar fyrradagin og hildið verður fram til í dag.

Venjari og leiðari á ferðini er Rókur í Jákups-stovu.

Minningarorð um Helmu

Í góðveðrinum nú ein dagin, sá eg Helmu niðri í bygðini. Komin at húsam aftur sigi eg við konuna, at tað var so hugaligt at síggja Helmu aftur, nú hon sá so birg og væl uppløgd út, og kundi ganga útán at nakar stuðlaði henni. Eg fekk at vita, at Helma hevði tað nógv betri nú.

Tveir dagar seinni ringdi konan til arbeidsplass mitt og segði mær, at Helma hjá Hjalmar var farin. Hóast eg visti, at Helma hevði álvarsliga sjúku at dragast við, so komu hesi boðini dátt við. Minni frá nevnda góðveðursdegi komu fram fyri meg. Sölin hevði sína ávirkan á hana. Hennara lætta lyndi kom til sjóndar, og viljin og áreiði, ið altið hevði eykent hesa kvinnu, hevði sjúkan ikki kunna bast, hon gekk til handils útán hokjur, saman við eini dóttur sinnari – og hon skein sum sölin.

Helma var eitt av hesum menniskjum, ið eg havi so nógv góð minnir um. Sum blaðungur fekk eg nógv við ítrótt, og næstan hvør friløta varð nýtt á fótibóltsvøllinum. Maðurin, ið stóð á odda innan ítróttina, var maður Helmu, Hjalmar í Tøðuni. Tey høvdu m.a. tað til felags, at tey vóru eld-hugaði fyri ítróttini, og nýttu bæði tíð og orku at menna hana. Og væl dugdu tey at fara við ungdominum, so ítróttin dróg alsamt fleiri at sær. Heim teirra stóð tætt við fótibóltsvøllin. Eitt heim ið hevði hjartarúm, har vit sum ítróttarungdómur altið fólðu okkum væl. Helma var altið blíð og fryntlig at koma inn til, og altið gav hon sær stundir at tosa við ungdomin. Tað var ikki nak-að pátið, nei hon hevði áhuga fyri tí ungdomurin tókst við, og dugdi at síggja týðningin av tí. Hon hevði í sínum unga døgum tikið

lut í ítrótti og taldist millum teir fremstu kvinnurnar innan hondbólt, og hevði verið við at tikið tøk, ið neyðug vóru, um nakað skuldi spyrjast burtúr. Hon gjørdi sítt til, at kvinnuhondbólturnar gjørdist so sterkur í hennara tíð og mong ár eftir tað.

Helma var altið við tí góða orðinum, hon stuðlaði okkum ungu altið í tí, vit arbeiddu við og gav okkum góð ráð.

Hetta at hava áhuga fyri ítróttini mundu útán iva eisini foreldur hennara hava lagt í hana. Meg minnst sum smádrongur foreldur hennara – Ríkkur og Gordon – hvussu stóran áhuga tey høvdu fyri ítróttini. Tað var neyvan nakar fótibóltsdystur í Fuglafirði, sum tey ikki sóu. Gamli Gordon mundi vera millum teir fyrstu, ið gav steyp til ítróttarkappingar. Tað gjørdi hann ikki fyri sjálvur at verða sæddur ella hoyrdur, nei bert við einum endamáli at stuðla ítróttini. Slík fólk minnst vit við virðing.

Sum longu nevnt, fóru vit ungdomar mangan inn á gólvíð hjá Helmu og Hjalmar, og tey vinabond, ið vóru knýtt í ungdoms-árunum, tey hildu. Sum eldri fóru vit mangan inn á gólvíð aftur, og altið kendu vit henda sama fløva aftur, hetta sama hjartalag sum í ungdomsárunum. Fátt er sum fadir, einki sum móðir, sigur orðatakið. Helmu unt-ist at eiga fyra børn, og sum mamma legði hon alla sína orku í at skapa børnum sín-um eina tryggja og góða barndómstíð, sum hon visti, hevði so ómetliga nógv at týða seinni í lívinum. Og væl vagnaðist.

Børnini høvdu stóra virð-ing fyri mammuni og dugdu at síggja, hvussu nógv hon hevði gjørt fyri at skapa teimum so góðar umstøður í lívinum sum møgult.

Ta seinastu tíðina, ið sjúk-an fór at gera álvarsliga vart við seg, hevði Helma tað mangan stríggð. Men hon misti ongantið tað, ið vit kendu hana fyri, viljan og áreiði. Hon stríddist av

øllum alvi, fall ongantið í fátt. Kærleikan, ið hon hevði oyst av til onnur, fekk hon aftur fleirfaldað frá teimum, ið stóðu henni nær, nú ið á stóð. Hjalmar var henni ein hollur stuðul, hann stóð altið við hennara lið og royndi at skapa henni lættar, tá mest leikaði á.

Børnini, ommubørnini og versbørnini veittu sín dygga stuðul. Alt hetta merkti Helma, og hon gleiddist.

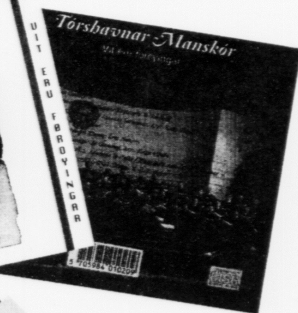
Helma er nú farin hiðani, og saknurin av henni kenni-st stórur, og størstur fyri tykkum, ið stóðu henni so nær. Góðu tit øll, ið hava minnst í lívinum. Og væl vagnaðist.

Við hesum fátæksligu orðum verður friður lýstur um minnið um Helmu.

Signar

Nýggj fløga.....
...við Manskórinum

Tórshavnar Manskór

3 arin
UR GULL SILVUR
FOTO & VIDEO
FLØGUR

SMS - Tel. 319820 - 310606 - Fax 314955

E-mail: tryarin@post.olivant.fo

Vinarliga send mær:

— eintøk av Tórshavnar Manskóri, á kr. 159.-

Navn: _____

Búst.: _____

Útfyll lepan, klipp hann út og send hann til: 3-arin, Postboks 1057, 110 Tórshavn